kes üllekohhut ei tahha egga teise omma ei püia. Õiguse-wilja annab leikuse Jssand neile, kes ausat ellu piddawad, kassinaste ja puhtaste ellawad, abbiellu auu sees piddawad, wannemid auustawad ja nende sanna kuulwad.

Tulleb siis, a. k.! igga aasta kahhesuggust põldu harrida ja külwada. Teine on ilmalik ja maine; teine waimolik ja iggawene. Essimest harrime adra- ja äkkega; teist omma mele moistusega. Essimese peält leikame sedda wilja, mis ihhu toidab; agga teise peält sedda, mis hinge toidab ja kossutab, s. o. õiguse-wilja. Meel, moistus ja süddame-tunnistus, kelle jure weel pühha kirja tulleb lissada, on need waimolikud tõe-riistad, misska innimene ennast innimeseks harrib ja ennast kõlblikuks teeb õiguse wilja kandma Jummala mele pärrast. Need ei pea selepärrast mitte joude meie käes seisma, waid iggapäew hommikust õhtuni, kui tõed teme ja wässimust puhkame, meie sees teggewad ollema, ja meid õppetama, ja meile märku andma sest, mis õigus tehha, ja mis kohhus jätta, selle waggaduse ja jummalakartuse tähhe järrele, mis Jesus Kristus meile andnud ja jätnud.

Sago nüid nenda tännapäwase leikuse pühha pühhitsemine meile kahhelt poolt hinda ja head saatma, armad wennad ja õed Kristuse Jesuse sees! Esmalt sedda ilmaliku hinda ja kassu, mis Jummal neile toutand, kes õigel ajal, holega ja meelt mõda omma tõed tewad, olgo nemmad põllo-harrijad ehk merre mehhed, tehko nemmad aja ehk muud tõed, ja ellago nemmad liinnas ehk maal. Sedda mõda, kuida iggaüks tõed teeb, saab ka temma tõe hind ja kasso ollema. Sest